

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Claudii Fleurii Abbatis Historia Ecclesiastica

Ab Anno Christi 1000. Usque Ad Annum 1063

Fleury, Claude

August. Vind. [u.a.], 1761

VD18 90117956

§. 34. Romani obitus. Michael Paphlago Imperator.

[urn:nbn:de:hbz:466:1-66323](https://nbn-resolving.org/urn:nbn:de:hbz:466:1-66323)

Sæculum XI. riorum, quæ in Regno suo vacarent, Pop
 A.C. 1034. poni committere. Ipse potestate acce-
 pta strenue usus multa monasteria, qui-
 bus viros, virtutibus claros, Abbates de-
 dit, reformavit. Tandemque, postquam
 collapsam Disciplinam in monasteriis qua-
 tuordecim reparasset, anno 1048. 25. Jan.
 in pace obdormivit.

§. XXXIV.

*Romani obitus. Michael Paphlago
 Imperator.*

*Cedren.
 p. 733.*

Romano Argyro Imperatori Constanti-
 nopolitano serviens quidam Joannes
 Evnuchus maximam potentiam consecu-
 tus est. Habebat vero Joannes fratres
 quatuor, quorum alterum, nomine Mi-
 chaelem, Numularium, & pecuniæ spu-
 riæ fabricatorem, de cetero eximia vi-
 rum specie, Zoe Imperatrix deperibat.
 Itaque acriori ad venerem cupidini ce-
 dens, & amati amplexu clam potita, Im-
 peratori conjugii suo lentum venenum a
 Joanne Spadone præberi jussit. Ille
 ignoto morbo corripitur, barba capilli
 excidunt, inter acutissimos viscerum do-
 lores decumbit, mortemque malorum
 finem ardentem expetit, & tandem, cum
 balneo uteretur, in Cœna Domini, un-
 decima Aprilis, Indictione secunda, an-
 no Mundi 6542. Salutis 1034. Michael
 jubente suffocatur, postquam imperaf-
 set

set annis quinque & sex mensibus, mul-
taque egregie gessisset. Ad Ecclesiam
quoque S. Sepulchri reparandam, quæ
regnante ipsius Successore perfecta est,
non nihil contulit.

Eadem qua Romanus perierat nocte,
cum in Ecclesia Passio Domini Nostri de-
cantaretur, adest nuncius, Imperatoris
nomine jubens, ut Alexius Patriarcha
celeriter ad Palatium se conferret. Ille
vocantem secutus, ubi Romanum jam de-
functum vidit, obriguit. Interea vero
ornatum fuerat Triclinium aureum, ubi
Zoe sublimi solio residens, & Patriarchæ
Michaelē manu demonstrans, postula-
vit, ut ambobus Benedictionem nuptia-
lem impertiretur. Patriarcha in re subi-
ta inops consilii obstupescēbat; sed Zoe
& Joannes Spado quinquaginta auri li-
bris Patriarchæ & totidem Clericis in
mercedem datis, dubitantem ad benedi-
cendum nuptiis impulerunt. Ergo Mi-
chael Imperator salutatus, regnavit an-
nis septem, vulgo Paphlago dictus. Ini-
tio quidem sperabat Zoe, fore ut ipsi
adulter ad nutum pareret, sed decepta
est; nam Joannes Spado clavum Imperii
solus tractavit. Michael vero Paphlago
haud diu post in amentiam, quam Dæ-
monis vexationem appellarunt, incidit.
Hunc morbum in scelerum vindictam a
Dei Justitia fuisse immissum plerique cre-
dide-

Sæculum XI.
A.C. 1034.

p. 733.

Sæculum XI. A.C. 1034. diderunt, atque etiam horrendam grandinem præter alia portenta eodem tempore visa. Quippe Græci ea omnia curiose observare solebant. Terra pertinaciter arescente, Imperatoris fratres suppliciter processerunt, ut Cœlum ad misericordiam flecterent. Joannes S. Imaginem Edeffenam, Cubiculariis Præfectus Epistolam ad Abgarum datam, & Protovestiarius Fascias Sacras portabant. Sic pedibus e Palatio usque ad S. Virginem in Blachernis perrexerunt. Patriarcha quoque cum Clericis suis inter publicas preces prodiit; sed ecce, cœlum non imbrem salubrem, sed grandinem, qua dejectæ arbores & domorum tegulæ confractæ, effudit.

p. 740.

Joannes Evnuchus tanto ambitionis æstu ardebat, ut Patriarcha Constantinopolitanus esse cuperet, habebatque complures Metropolitæ sibi faventes, quos inter præcipui erant, Demetrius Cyzicenus & Antonius Nicomediensis Evnuchus, nullo alio merito, quam quod Imperatori affinitate junctus esset, ad illam Sedem evectus. At vero Patriarcha, Clericis suis ad consilium adhibitis, ad illos Metropolitæ epistolam dedit in hunc sensum: *Cum dicatis, ingressum meum in hanc Sedem non fuisse Canonicum, nec me Episcoporum electione, sed Basilii Imperatoris voluntate ad eam pervenisse,*

Sup. lib.
LVIII.
S. 60.

nisse, deponendi sunt Metropolita, quos in ^{Sæculum XI.}
 undecim annorum & sex mensium Pontifi- ^{A.C. 1034.}
 catu ordinavi, & tres Imperatores, quos
 coronavi, anathematizandi. His peractis,
 Sedem meam illi cedam, quicumque eam oc-
 cupare voluerit. Accepta epistola De-
 metrius ceterique pudore & timore per-
 turbati, nam plerosque Alexius ordina-
 verat, altum de hac re deinceps tenuere
 silentium, & Joannes Evnuchus spe sua
 excidit.

Anno 6546. seu 1038. Imperatore
 Thessalonicæ versante, Clerici contra
 Theophanem Metropolitam suum que-
 relas moverunt, quod pensiones ipsis de-
 bitas non persolveret. Imperator initio
 Metropolitam lenissimis verbis hortatus,
 ut Clericorum suorum justissimæ postu-
 lationi satisfaceret, cum ille monita exe-
 qui detrectaret, & furiose indignaretur,
 intellexit industria opus esse. Igitur mis-
 so Domestico Episcopum suo nomine ro-
 gari jubet, ut sibi centum libras auri
 mutuas daret, usque ad illam diem, qua
 pecunia Constantinopoli advecta sibi red-
 deretur. Episcopus addito juramento
 affirmare, ultra triginta libras sibi non
 superesse. Cum vero delegati, jubente
 Imperatore, ejus Ærarium aperuissent,
 inventi sunt auri Centenarii plus quam
 triginta, id est, ter mille trecentæ libræ.
 Ex his Imperator solvi jussit Clericis pre-
 tium

Sæculum XI. tium frumenti, quod a primo Pontifice
A.C. 1036. tus Theophanis anno ipsis debebatur us-
 que ad annum currentem. Reliquum
 pauperibus erogavit, Metropolitam ob
 immanem avaritiam & additum perju-
 rium exauctoratum in prædium quod-
 dam præcepit deportari; Prometheo
 vero, quem ejus in locum Archiepisco-
 pum Thessalonicensem designavit, onus
 alimentorum ipsi præbendorum impo-
 suit. Ex his cognoscimus, Michaellem
 Imperatorem non ita morbo fuisse affli-
 ctum, ut regno penitus impar esset.

§. XXXV.

Conradus Imperator in Italia.

Vippo p.
 440.

Conradus Imperator Henrico Regi filio
 suo Chunelinda Canuti Regis Angliæ
 filia, anno millesimo trigesimo sexto, in
 matrimonium data, eaque solemnī pom-
 pa coronata, in Italiam contendit, om-
 nium ferme vasallorum in Dominos suos
 seditionem compressurus. Quippe di-
 cebant: *si ab Imperatore non impetramus*
justitiam, armis & vi efficiemus, quod
alia ratione non possumus. Ergo Impe-
 rator, trahens secum exercitum Vero-
 nam pervenit, ubi Natalem Domini, qua
 die illius ætatis more annus millesimus
 trigesimus septimus incipiebat, celebra-
 vit. Inde Mediolanum progressus ab
Chron. Sax. Ariberto Archiepiscopo in Ecclesia S. Am-
 brosii